

(ภาคผนวก)
ปุมการท่องเที่ยว

ของ
ชาญ วงศ์สัตยานนท์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(การท่องเที่ยว)

ตั้งแต่
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๗ โ ๒๕๐๙)

ย จนถึง
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ โ ๒๕๕๔)

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑ (ระยะที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๗ โ ๒๕๐๙

บทที่ ๑๓

รัฐวิสาหกิจและพัฒนากิจการเศรษฐกิจ

งบลงทุนเพื่อการพัฒนาของรัฐวิสาหกิจ

การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว เพื่อที่จะส่งเสริมกิจการท่องเที่ยวให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

รัฐดำริจะจัดสรรเงินให้องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นจำนวนเงินประมาณ 21.5 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 50

ของระยะแรกของแผนพัฒนา (2504-2506)

ย ย ในอดีตการส่งเสริมการท่องเที่ยวมิได้เป็นที่สนใจมากนักที่จะส่งเสริมให้เป็นแหล่งเพิ่มพูนเงินตราต่างประเทศหรือในด้านคุณประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่ในระยะเวลาสามปีที่แล้วมาได้เพิ่มความสนใจในด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น จะเห็นได้ว่ามีการก่อตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว บริษัทการบิน และบริษัทการเดินทางท่องเที่ยวขึ้น และเป็นผลทำให้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางสำคัญของการท่องเที่ยวแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียง

จำนวนชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ 62,000 คน ในปี 2502 เป็นประมาณ 150,000 คน ในปี 2506 ในระยะเวลาเดียวกันนี้ โรงแรมชั้นหนึ่งได้เพิ่มจำนวนขึ้นจาก 858 ห้อง เป็น 1,687 ห้อง

และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมได้อนุญาตให้สร้างโรงแรมชั้นหนึ่งอีกประมาณ 1,500 ห้อง

เพื่อสนองความต้องการของกิจการท่องเที่ยวซึ่งล้งขยายตัวอย่างรวดเร็ว รายได้เป็นเงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยวได้เพิ่มขึ้นจากจำนวน 155 ล้านบาท ในปี 2502 เป็นประมาณ 420 ล้านบาทในปี 2506

ย ย อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวยังเป็นกิจการที่เพิ่งจะได้เริ่มพัฒนาในประเทศไทยและอาจขยายได้อีกมาก

นอกจากจะส่งเสริมกิจการโรงแรมและบริการเกี่ยวกับกิจการท่องเที่ยวต่างๆ ให้มีปริมาณและระดับมาตรฐานสูงขึ้นเหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแล้ว

ยังสมควรที่จะส่งเสริมให้ประชาชนในประเทศให้ทำการท่องเที่ยวไปชมท้องที่และสถานที่ซึ่งงดงามตามธรรมชาติและในด้านศิลปะ

โดยส่งเสริมการจัดตั้งโรงแรมที่พักอาศัยและบริการอื่นๆ ในราคาต่ำให้มีขึ้นทั่วไปในท้องที่ที่เหมาะสม

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มความรู้และความสัมพันธ์อันดีงามของประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศอีกด้วย

กิจการท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางนี้ย่อมหมายถึงการฝึกฝนและการศึกษาในวิชาชีพต่างๆ ในกิจการท่องเที่ยว อาทิเช่น การโรงแรม การบริการเดินทางและการท่องเที่ยว เป็นต้น

ย

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔)

ย

ย บทที่ ๑๓ การพาณิชย์และบริการ นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศให้กว้างขวางและเป็นปึกแผ่นยิ่งขึ้นเป้าหมาย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

การส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นบริการอย่างหนึ่งที่นับวันจะมีความสำคัญต่อกิจกรรมของเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ ในปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวได้นำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอันดับที่เจ็ดของการค้าขาออก กล่าวคือ ใน พ.ศ. ๒๕๐๗ มีจำนวนประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท และมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ - ๑๕ ต่อปี

ตารางที่ ๓ย

จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว

	ย		ปี	
	รวม			จากโพ้นทะเล
	2504		2505	
	2510		2511	

ที่มา : สถิติ พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙ ได้จากกองตรวจคนเข้าเมือง กรมตำรวจ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ย

ย แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีดังนี้

ย ย ๑ ขยายงานโฆษณาและงานเผยแพร่ในต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยร่วมมือและประสานงานกับบริการเอกชนในด้านนี้และบริษัทการบินต่างประเทศ

ย ย ๒ ปรับปรุงระเบียบการและพิธีการต่างๆ เพื่อจะอำนวยความสะดวกทุกด้านแก่นักทัศนาจร

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางเข้าออกทั้งภายในและต่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙)

ส่วนที่ ๒

บทที่ ๑๐

การพาณิชย์และบริการ

นโยบาย

รัฐจะส่งเสริมกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักรุกกิจที่เกี่ยวข้องของเอกชน

โดยรัฐจะเป็นผู้จัดสรรสภาพการสิ่งแวดล้อมภายในประเทศเพื่อจูงใจนักท่องเที่ยวมากขึ้น และจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดความพอใจและปลอดภัย พร้อมกันนั้นก็จะได้บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

แนวทางในการพัฒนา

การส่งเสริมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวได้เจริญก้าวหน้าจนกลายเป็นธุรกิจที่สำคัญในระยะ ๑๐ ปีที่

ผ่านมา กล่าวคือ ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนของรัฐและของเอกชน ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของชาติ

และเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณของประเทศไปพร้อมๆ กัน เมื่อปี ๒๕๑๓ มีนักท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน ๖๒๘,๖๗๐ คน นักท่องเที่ยวพักอยู่ในประเทศไทยประมาณ ๔.๘

วันต่อคน และการมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนประมาณวันละ ๒๘ เหรียญสหรัฐ วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเท่าที่ผ่านมาแล้ว ได้แก่

เป็นความพยายามที่จะให้ประเทศไทยเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางระยะไกล

เพราะนักท่องเที่ยวทั้งหลายมักจะวางแผนในการท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวของตนโดยผ่านหลายๆ ประเทศ สำหรับปัญหาในปัจจุบันนั้น

ส่วนใหญ่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้ความอบอุ่นใจและความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวในฐานะเจ้าของบ้านยังไม่ดีเท่าที่ควร และมีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ยังไม่ได้พัฒนาในด้านนี้ส่วนการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

ในด้านการโฆษณาและเผยแพร่เพื่อจูงใจให้มีผู้มาท่องเที่ยวให้มากขึ้นนั้นเป็นมาตรการประการหนึ่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง

ในระยะของแผนฯ ฉบับที่ 3 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น คือ

ประมาณ 660,000 คน ในปี 2515 จะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 1 ล้านคน ในปี 2519 เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพักอยู่ในเมืองไทยเป็นเวลานานและใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

รัฐบาลจึงจำเป็นต้องจัดหาบริการต่างๆ ให้เพียงพอ

โดยรัฐบาลจะได้ส่งเสริมส่วนราชการและเอกชนให้ทำการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นทั้งในด้านคุณค่าและปริมาณ

พร้อมทั้งร่วมสร้างบรรยากาศอันอบอุ่นในฐานะเจ้าของบ้านให้นักท่องเที่ยว เช่น การหาที่พัก การแนะนำรายการนำเที่ยวที่น่าสนใจ

ความสะดวกในการเดินทาง การจองตั๋วและที่พัก ความสะดวก อำนวย อาหาร การดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและบริการอื่นๆ ที่เป็นการช่วยเหลือ

และเอาใจใส่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความสุขสบายและพอใจมากที่สุด ส่วนการโฆษณาเผยแพร่เพื่อจูงใจให้ชาวต่างประเทศมาเที่ยวมากขึ้นนั้น

ควรให้ความสนับสนุนโดยร่วมมือกับเอกชนให้มากที่สุดที่จะกระทำได้

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ที่จะให้การส่งเสริมเพื่อให้เป็นไปตามแผนการของรัฐ

ดังกล่าวนี้ ได้แก่ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการในการให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2503

ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่ภายในประเทศ 5 แห่ง และในต่างประเทศ 2 แห่ง คือ ที่นิวยอร์ก และที่ลอสแอนเจลิสสหรัฐอเมริกา

การดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะของแผนฯ ฉบับที่ 2 มุ่งลงทุนส่งเสริมการขาย

โดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในตลาดท่องเที่ยวเพื่อจูงใจให้ชาวต่างประเทศมาเที่ยวมากขึ้นเป็นส่วนใหญ่ในระยะของแผนนี้จะต้องคำนึงถึงมาตรการอื่นๆ

เข้าประกอบด้วย

ในระยะของแผนฯ ฉบับที่ 3 นี้ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนี้

1. ย. สืบวิจัยและจัดทำแผนหลักการพัฒนากิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยขึ้น เพื่อให้

แล้วเสร็จโดยด่วน

2. ย. ประสานงานและส่งเสริมส่วนราชการและเอกชน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ

ให้เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ทั้งนี้ จะได้ทำการสำรวจและกำหนดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งศึกษารายละเอียดของแต่ละแห่ง

แล้วทำโครงการตลอดวิธีการส่งเสริมพัฒนาสถานที่กำหนดโดยดำเนินการตามแผนเป็นปีๆ ไป

3. ย. ประสานงานและแก้ไขข้อบกพร่องและข้อบกพร่องที่ล่าช้าต่างๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับการบริการ

ท่องเที่ยวโดยรีบด่วน โดยเฉพาะระเบียบการที่ทำความระอาใจ

4. ย. ให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

5. ย. ส่งเสริมและริเริ่มในการตกแต่งบริเวณแหล่งงาม การรักษาความสะอาด ส่งเสริมการจัด

สถานที่พักผ่อน เช่น สวนดอกไม้ สวนสาธารณะ สถานที่เดินเล่น (Promenade)

6. ย. สนับสนุนและให้ความร่วมมือแก่วิสัยการบริการของเอกชน ตลอดจนทั้งคำแนะนำในด้านนี้แก่

นักท่องเที่ยว เช่น สมาคมโรงแรม และสมาคมบริการนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการโฆษณาเผยแพร่ เพื่อจูงใจให้มีผู้มาท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งนี้

รวมถึงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่มัคคุเทศก์และบริการของบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ ด้วย

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔

(พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๔)

ส่วนที่ ๓

บทที่ ๔

การส่งเสริมการท่องเที่ยว

การส่งเสริมการท่องเที่ยว

ในช่วงระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยยังคงเพิ่มสูงขึ้นในอัตรา

ร้อยละ 17 ต่อปี แต่ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 22 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 เนื่องจากผลกระทบจากภาวะ

เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก และความไม่สงบภายในประเทศเอง อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทย

ในช่วงระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 ก็ยังมีจำนวนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ 1 ล้านคน และสูงเป็นอันดับที่ 3

ของประเทศในภูมิภาคนี้ การท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้เข้าประเทศถึงประมาณปีละ 4 พันล้านบาท ซึ่งสูง

เป็นอันดับ 4 เมื่อเทียบกับรายได้จากการส่งออกอื่นๆ

ย 1 นโยบาย

นโยบายในการเร่งรัดการพัฒนาบริการท่องเที่ยวในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 รัฐบาลให้ความสำคัญในด้าน

การเพิ่มรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยวให้สูงขึ้นเพื่อช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้าและ

ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 2 ย ย ปัญหา

ในระยะเวลาที่ผ่านมามีปัญหาสำคัญ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและสมควรต้องได้รับการแก้ไขดังต่อไปนี้

ย 2.1 ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(1)ย สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีอยู่เดิม เช่น พัทธยา ตลาดน้ำวัดไทร

ได้เสื่อมโทรมลงไปอย่างรวดเร็วโดยมิได้รับการพัฒนาอย่างจริงจัง มีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ จำกัด และขาดการอนุรักษ์วัฒนธรรม ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

(2)ย ขาดการวางแผนพัฒนาโดยมีเป้าหมายที่แน่นอนเพื่อเป็นแนวทาง

ในการปฏิบัติทั้งภาครัฐบาลและเอกชนในส่วนที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ซึ่งอยู่ในความสนใจของนักลงทุน เช่น ภูเก็ต เพื่อป้องกันปัญหาความเสื่อมโทรมและแออัดที่จะเกิดขึ้นเหมือนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม

(3)ย นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานรองรับอย่างเพียงพอ เช่น หาดใหญ่มีสนามบินซึ่งสายการบินนานาชาติไปลงแห่งละเพียงสายเดียว คือ มาเลเซียแอร์ไลน์ เพราะสนามบินเล็กเครื่องบินขนาดใหญ่ไม่สามารถลงจอดได้ หรือ เช่น ที่พัทยายังไม่มีระบบประปาใช้ ระบบระบายน้ำเสียและการวางผังเมือง เป็นต้น

ย 2.2 ปัญหาการควบคุมมาตรฐาน และจัดระเบียบธุรกิจท่องเที่ยว

ถึงแม้ประเทศไทยจะเป็นที่ยอมรับกันว่ามีการบริการของโรงแรมในกลุ่มที่เป็นอันดับหนึ่งของโลกก็ตาม แต่ยังมี

ปัญหาในด้านมาตรฐานและจัดระเบียบของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งธุรกิจโรงแรม บริษัทนำเที่ยว ร้านค้าของที่ระลึก มัคคุเทศก์ เป็นต้น ตลอดจนขาดแผนพัฒนาธุรกิจต่างๆ อย่างแน่ชัด ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง และมีบริการที่หลอกลวงนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นมาก เพราะไม่มีหน่วยราชการใดที่รับผิดชอบและติดตามผลงานโดยตรง อำนาจหน้าที่ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวมีอยู่ในขอบเขตที่จำกัด ไม่สามารถควบคุมการเปิดกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ ตลอดจนปัจจุบันยังขาดกฎหมายควบคุมระเบียบธุรกิจท่องเที่ยวที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในลักษณะอำนวยความสะดวก สร้างความพึงใจ ให้ความยุติธรรมและปลอดภัยในการใช้บริการต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวได้

a.ย ปัญหาการยกระดับมาตรฐานกำลังคนในธุรกิจโรงแรม การขยายตัวหรือการผลิตแรงงานของผู้ปฏิบัติงานธุรกิจโรงแรมไม่ได้สัดส่วนกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำลังคนในธุรกิจโรงแรมส่วนใหญ่เกิดจากความชำนาญ และการฝึกงานภายในโรงแรมเอง จากผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับต่างๆ กัน ถึงแม้จะมีสถาบันการศึกษาบางแห่งเปิดหลักสูตรวิชาการเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมก็ตาม แต่อยู่ในระดับที่จะเป็นพนักงานบริการในโรงแรมเท่านั้นมิได้มีสถาบันใดที่มีการฝึก และให้ความรู้ถึงขนาดที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงได้ จึงทำให้กำลังคนที่เป็นคนไทยอยู่ในขอบเขตที่จำกัด เมื่อธุรกิจโรงแรมขยายตัวขึ้นย่อมเกิดความต้องการเจ้าหน้าที่ระดับสูงและเกิดปัญหาการซื้อตัวเจ้าหน้าที่กันอยู่เสมอ

ย 2.4 ปัญหาเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

(1)ย นักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

ที่ตัดสินใจในการที่จะมาท่องเที่ยว เหตุการณ์ที่วุ่นวายที่เกิดขึ้นกับประเทศรอบๆ บ้าน เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในขอบเขตที่จะแก้ไขได้ แต่ความปลอดภัยที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ซึ่งนักท่องเที่ยวประสบอยู่เสมอจากการถูกชิงทรัพย์ ถูกทำร้ายร่างกายเพื่อชิงทรัพย์ในย่านชุมชน ถูกหลอกลวงโดยโกดัง การซื้อของปลอมจากร้านขายของที่ระลึก การถูกล่อลวงในการท่องเที่ยวทางน้ำ ตลอดจนทรัพย์สินที่หายไปจากกระเป๋าเดินทางในช่วงขึ้นลงเครื่องที่สนามบิน เป็นเรื่องที่ถูกร้องเรียนอยู่เสมอ ประกอบกับประเทศผู้แข่งขันมักจะออกข่าวเกินความเป็นจริงถึงความไม่ปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นถ้ามาท่องเที่ยวเมืองไทย และการแถลงข่าวของนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เอง ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยและเปลี่ยนเส้นทางไม่แวะลงท่องเที่ยวต่างๆ ที่เหตุการณ์ต่างๆ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นแล้ว ประเทศไทยนับว่ายังอยู่ในสภาวะที่ดีและปลอดภัยกว่า

(2)ย ระเบียบพิธีการในการแจ้งความและดำเนินคดีต้องใช้เวลา

นักท่องเที่ยวไม่สามารถอยู่ชี้ตัวผู้ต้องหาได้ เนื่องจากมีจำนวนวันพักจำกัด ตามเวลาที่ได้จัดไว้แล้วทำให้ไม่สามารถลงโทษผู้ต้องหาได้ เพราะไม่มีเจ้าหน้าที่ก่อให้เกิดความได้ใจในการชิงทรัพย์จากนักท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ

ย 2.5 ปัญหาหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวของรัฐ

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทที่ไม่มีรายได้จากการดำเนินงานของตนเอง งบประมาณในการบริหารและดำเนินงานขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับ และเป็นรัฐวิสาหกิจขนาดเล็กเมื่อเทียบกับภาระงานด้านการท่องเที่ยวที่กว้างขวาง และการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคต ปัจจุบันทำหน้าที่แต่เพียงส่งเสริมและโฆษณาให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเป็นหลัก ไม่มีอำนาจในการควบคุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเข้าไปจัดการได้ เพราะมิได้เป็นส่วนราชการโดยตรง จึงปรากฏว่ายังไม่ได้รับความร่วมมือและการประสานงานจากส่วนราชการต่างๆ และธุรกิจเอกชนเท่าที่ควร

ย 3 เป้าหมาย

เมื่อคำนึงถึงนโยบายดังกล่าวข้างต้นเห็นสมควรกำหนดเป้าหมายให้มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 11 หรือเพิ่มจาก 1.4 ล้านคนในปี 2520 เป็น 2.2 ล้านคน ในปี 2524 มีจำนวนวันพักเฉลี่ยเพิ่มจาก 4.9 วัน เป็น 5.5 วัน ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวแต่ละคนในหนึ่งวันเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 5 หรือเพิ่มขึ้นจาก 800 บาท เป็น 966 บาท ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งจะกระจายไปยังธุรกิจต่างๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 19 หรือเพิ่มขึ้นจาก 5,500 ล้านบาท เป็น 11,700 ล้านบาท

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 4 แนวทางและมาตรการในการดำเนินงาน

ย 4.1 ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- (1)ย เผยแพร่และโฆษณาในตลาดการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม และในตลาดใหม่ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น ฮองกง สิงคโปร์ และฝรั่งเศส
- (2)ย โฆษณาและชักจูงให้มีการจัดประชุมนานาชาติในประเทศไทยในสาขาต่างๆ จากต่างประเทศให้มากขึ้น ตลอดจนจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่ในการจัดประชุมให้สัมพันธ์กับขนาดของการประชุมที่จะมีขึ้น
- (3)ย สนับสนุนให้คนไทยนิยมท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น
- (4)ย พัฒนาระบบการขนส่งเพื่อเพิ่มการทัศนจารทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- (5)ย ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางบกระหว่างประเทศในกลุ่มเอเชียอาคเนย์ เช่น ไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์

ย 4.2 ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- (1)ย จัดลำดับความสำคัญและความเหมาะสมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยแบ่งเขตของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศูนย์การท่องเที่ยวและมีเมืองท่องเที่ยวที่เป็นบริวาร เพื่อให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวเป็นวงรอบในแต่ละภาค
- (2)ย กำหนดให้มีการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะแห่ง ที่มีอยู่เดิมและมีลำดับความสำคัญสูง ทั้งในแง่ความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวและความเร่งด่วนของปัญหา โดยให้แผนพัฒนาดังกล่าวครอบคลุมถึงการจัดทำรายละเอียดของแผนงานด้านการใช้ที่ดิน การรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การควบคุมแผนการก่อสร้างอาคาร การวางผังเมือง การลงทุนของเอกชนและรัฐบาลในด้านปัจจัยขั้นพื้นฐาน โดยให้การดำเนินงานอยู่ในขอบเขตที่จำกัด และสอดคล้องกับการพัฒนาภาคและเมืองโดยเฉพาะที่พัทยา ภูเก็ต และสงขลา-หาดใหญ่ ซึ่งจะต้องเริ่มดำเนินการอย่างเร่งด่วน ส่วนแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่อยู่ตามเขตต่างๆ จะมีการสำรวจทางกายภาพเบื้องต้นเพื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญในการจัดทำแผนขั้นรายละเอียดที่จะทำการพัฒนาต่อไป
- (3)ย กำหนดหลักการในการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะแห่งขึ้นให้สอดคล้องกับการพัฒนาในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีหน่วยงานขึ้นโดยเฉพาะเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินงานพัฒนาตามแผน และให้การปฏิบัติงานสอดคล้องสัมพันธ์กับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะได้มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดของแต่ละจังหวัดขึ้นด้วย
- (4)ย ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในด้านการลงทุน เพื่อจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นตลอดจนผลิตผลที่เป็นสินค้าพื้นเมืองในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง โดยสนับสนุนให้มีสถาบันหรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นในแต่ละภูมิภาคหรือท้องถิ่นเพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องและประสานงานกับการดำเนินงานในส่วนของรัฐ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 5 ในการจัดรูปธุรกิจต่างๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5.5.1ย ปรับปรุงหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สามารถควบคุมธุรกิจ

ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ ได้ และสามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อการนี้จำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ อ.ส.ท.

ให้สามารถดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงได้ด้วยการเปลี่ยนฐานะ อ.ส.ท. จากรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนราชการ และจัดตั้งบรรษัทพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อจัดวางโครงการและลงทุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นในด้านการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานต่างๆ เป็นสำคัญ

5.5.2ย เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ

การท่องเที่ยวต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะจัดให้มีกฎหมายแม่บทของการท่องเที่ยวขึ้นโดยเฉพาะ เช่น

กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการลงทุนและการดำเนินงานของโรงแรม บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ธุรกิจการขนส่ง ตลอดจนร้านค้าของที่ระลึก

5.5.3ย ส่งเสริมการรวมตัวของเอกชนเพื่อความคล่องตัวในการประสาน-งานกับหน่วยงานของรัฐ

และให้การดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวที่กำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยส่วนรวม

ย 6 ในการยกมาตรฐานกำลังคนในธุรกิจท่องเที่ยว

กำลังคนในธุรกิจการท่องเที่ยวต่างๆ ประกอบด้วยผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรงและผู้ทำงานเกี่ยวกับการ

การท่องเที่ยวทางอ้อมที่สำคัญและให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรงที่สุด คือ กำลังคนในธุรกิจโรงแรมและ

มัคคุเทศก์ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพื่อรับนักท่องเที่ยวในอนาคต สำหรับกำลังคนในธุรกิจโรงแรมปัจจุบันมีอยู่

ประมาณ 22,200 คน และประมาณว่าในช่วงระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 จะเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 11,000 คน

ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จึงจะมีการวางแผนเพื่อพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการ

นอกเหนือจากการฝึกอบรมของสถาบันต่างๆ ซึ่งเน้นหนักทางภาคทฤษฎีแล้วจะวางโครงการเพื่อจัดให้มีโรงเรียน

ธุรกิจโรงแรมขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อเปิดบริการด้วยการใช้นักศึกษาเป็นเจ้าพนักงานทั้งสิ้น โดยรับนักศึกษาจาก

สถาบันต่างๆ เข้าฝึกภาคปฏิบัติทั้งงานระดับบริหารและระดับเจ้าพนักงาน เพื่อผลิตกำลังคนให้ได้มาตรฐานและ

ให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

ย

-----ย

(3)ย ส่งเสริมการลงทุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาใหม่ให้สอดคล้องกัน

(4)ย สนับสนุนภาคเอกชนลงทุนด้านบริการท่องเที่ยวให้มีต้นทุนไม่สูงและสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้

รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

ย 5 มาตราการ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายที่กำหนดไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 มีมาตรการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 5.1

การบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวนักท่องเที่ยวมากขึ้น จะดำเนินการ

(1)ย ปรับปรุงพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

ให้มีขอบเขตอำนาจในการควบคุมการใช้ที่ดินและการก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ประกาศเอาไว้ แต่ในระหว่างกรแก้ไขก็ให้ใช้อำนาจกฎหมายอื่นไปพลางก่อน

นอกจากนั้นต้องพิจารณาแหล่งเงินทุนและเร่งรัดให้มีการลงทุนในกิจการพื้นฐานที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

(2)ย จัดทำแผนและลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ภาคว่าความเป็น

ขั้นตอน และมีรายละเอียดปฏิบัติอย่างชัดเจนตลอดจนกำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานที่นำไปแล้ว

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 5.2 พัฒนาศูนย์บริการท่องเที่ยวเพื่อทำให้การแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยดีขึ้นโดยจะ

ดำเนินการ

(1)ย ให้ความคุ้มครองป้องกันและปราบปรามเป็นพิเศษ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมงานตำรวจเฉพาะกิจเพื่อ

ปราบปรามป้องกันและดำเนินการให้ความสะดวกในเรื่องคดีแก่นักท่องเที่ยวให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

(2)ย ปรับปรุงพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวให้มีอำนาจควบคุมและจัดระเบียบธุรกิจ เพื่อป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ทำลายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

และให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนในการปรับปรุงงานบริการ และอำนวยความสะดวกแก่การท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเพียงพอ

(3)ย เร่งรัดให้มีการพัฒนากำลังคนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกระดับอย่างมี

มาตรฐานและพอเพียง เพื่อลดแรงงานจากต่างประเทศโดยเฉพาะในระดับบริการ

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย 5.3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวทั้งต่างประเทศและในประเทศเที่ยวใน

เมืองไทยมากขึ้น จะดำเนินการ

(1)ย ปรับปรุงเทคนิคและวิธีการด้านการส่งเสริมการตลาดให้ทันสมัย ตลอดจนการวางกลไกการบริหารให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบมากขึ้นและทุกขั้นตอน

ตั้งแต่การหาความรู้ ความเข้าใจ การวางแผนและขั้นปฏิบัติดำเนินงานด้านการตลาด

(2)ย จัดการเผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้เกิดความรักและหวงแหนในทรัพยากรที่มี

คุณค่าต่อการท่องเที่ยว

(3)ย จัดให้มีศูนย์ประสานและติดตามข่าวที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิด โดยให้เอกชนและสถาบันสื่อมวลชนมีส่วนร่วมอย่าง

ใกล้ชิด

(4)ย ใ้มาตรการชะลอการเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศของคนไทย เพื่อป้องกันการสูญเสียเงินตราต่างประเทศ และชักชวนให้คนไทยเที่ยวในประเทศมากขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับปรุงกิจการสาธารณะ เช่น รถไฟ รถโดยสาร ให้สะดวกเพื่อให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการดังกล่าว เป็นการสนับสนุนการประหยัดพลังงาน

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๖

(พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๔)

บทที่ ๔

การกระจายการผลิตและบริการ

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาการบริการในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 จะเน้นการบริการเฉพาะด้าน ดังนี้คือ

การท่องเที่ยว

(1)ย การบริการประเภทนี้ ยังคงมีบทบาทสำคัญในระยะของแผน

พัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ทั้งในแง่ของการนำมาซึ่งรายได้เงินตราต่างประเทศ และการสร้างงาน จากการประมาณการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี 2534

ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 นั้น นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนกว่า 3.7 ล้านคน

และประมาณว่าการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและในประเทศจะสามารถสร้างงานได้เพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 150,000 คน

(2)ย แนวทางการพัฒนาการบริการท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ

(2.1)ย กิจกรรมด้านการตลาด

กิจกรรมการตลาดการท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญในเรื่องการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาวิจัยตลาด

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อขยายเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ

โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวประเภทที่มีคุณภาพ คือ นำเงินมาใช้จ่ายในประเทศไทยสูง

(2.2)ย กิจกรรมกระจายการผลิตและการบริการท่องเที่ยว

เน้นการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาค

สนับสนุนให้มีแผนพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคและระดับจังหวัด

ปรับปรุงรูปแบบและคุณภาพของสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านและของที่ระลึกในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนการจัดให้มีสถานีบริการผู้โดยสารขาออกทางอากาศในเมือง

(City Air Terminal) เพื่อรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะต่อไป

ย

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗

(พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๙)

บทที่ ๓

การพัฒนาอุตสาหกรรมการค้าและบริการ

การท่องเที่ยว

(1) ย ดำเนินการให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(1.1) ย ร่วมมือกับประเทศในอาเซียนเพื่อพัฒนางจรท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น โดยเน้นการร่วมมือทางการตลาดแทนการแข่งขันระหว่างประเทศในภูมิภาคนี้

(1.2) ย กำหนดแนวทางสนับสนุนให้ไทยเป็นประตูทางออกสู่การพัฒนาจจรท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอินโดจีนและประเทศเพื่อนบ้าน

(1.3) ย สนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทใหม่ๆ เพื่อเพิ่มจุดดึงดูดความสนใจนอกจากอาศัยแหล่งธรรมชาติและแหล่งศิลปวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยวทางทะเลและแม่น้ำ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและสุขภาพ การประชุมและการแสดงสินค้านานาชาติ

(2) ย อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแหล่งท่องเที่ยว

(2.1) ย ให้มีแผนแม่บทเพื่อพัฒนาฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคบริการพื้นฐานต่างๆ ทั้งในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพในระบบเดียวกันกับการพัฒนาเมืองหลัก ได้แก่ เมืองพัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่ หาดใหญ่ ชะอำ-หัวหิน เชียงราย เกาะสมุย/สุราษฎร์ธานี กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา และพื้นที่อีสานตอนล่าง

(2.2) ย นำมาตรการทางกฎหมายควบคุมอาคารผังเมือง อุทยานแห่งชาติและโบราณสถานมาใช้กำกับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจกรรมต่างๆ ของธุรกิจเอกชนในบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการลงทุนประกอบการของธุรกิจต่างๆ

(2.3) ย สนับสนุนองค์กรของรัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในระดับท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบูรณะจัดการทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น น้ำตก เกาะและหาดทราย ตลอดจนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ เป็นต้น

(2.4) ย สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากขึ้น พร้อมกับการปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อสนับสนุนการพัฒนางจรท่องเที่ยวในภูมิภาค

(2.5) ย เพิ่มประสิทธิภาพการบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โดยมุ่งการใช้ประโยชน์ในระยะยาวและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายต่างๆ เพื่อคุ้มครองนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอยู่ในกรอบไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว จนเกิดภาพพจน์ทางลบต่อประเทศโดยส่วนรวม

(3) ย พัฒนาและยกระดับคุณภาพกำลังคนด้านการท่องเที่ยว

(3.1) ย ขยายการผลิตกำลังคนทั้งในระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพให้ได้ปริมาณและมีคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค

(3.2) ย สนับสนุนภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุนผลิตและฝึกอบรมกำลังคนด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐานการบริการในระดับสูง พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนา กำลังคนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะแก้ไขพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 เพื่อเปิดโอกาสให้โรงแรมที่มีมาตรฐานสูงเป็นสถานที่ผลิตและฝึกอบรมได้มากขึ้น

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๘

(พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔)

ส่วนที่ ๕ พัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ

บทที่ ๓

ย ย การเพิ่มขีดความสามารถในสาขาบริการ

ย ย ย (1) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ให้คงไว้ซึ่งความมีเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ ความเป็นธรรมชาติ

ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก ความสะดวก (2)
ส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจากต่างประเทศให้มีช่วงพำนักในประเทศไทยนานขึ้น และให้มีบริการด้านแหล่งจ่ายใช้สอยสำหรับนักท่องเที่ยว
รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและปลูกฝังจิตสำนึกในการเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
มีความรักและห่วงใยในทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวให้กับคนไทย ย ย ย (3)
ร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนและอินโดจีนเพื่อพัฒนาโครงการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและอินโดจีน โดยใช้กลยุทธ์ด้านการตลาดร่วมกัน ย ย ย (4)
พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐานระหว่างเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวในแต่ละภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเมืองอื่นๆ
ในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ย ย ย (5) พัฒนารูทกิจประกันภัยให้พร้อมรับการเปิดเสรีด้านบริการประกันภัย
สามารถเป็นแหล่งระดมเงินออมของประชาชนและสนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าและการลงทุน โดย
พัฒนาการขนส่งทางอากาศ ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งในภูมิภาค ย ย ย (1)
ก่อสร้างท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งที่สองให้เปิดบริการได้ภายในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ตลอดจนพัฒนาระบบเชื่อมโยงการขนส่งต่างๆ
ระหว่างเมืองกับสนามบินให้มีความสะดวกเพื่อให้สนามบินแห่งใหม่เป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของภูมิภาคที่สมบูรณ์ ย ย ย (2)
ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของสนามบินอู่ตะเภา
ย ย ย (3) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดตั้งสายการบินแห่งชาติเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน
ตลอดจนวางแผนและส่งเสริมการเปิดเส้นทางการบินใหม่ทั้งของภาครัฐและเอกชนที่มีความเป็นไปได้ให้เชื่อมโยงเมืองสำคัญของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ย ย ย (4)
พัฒนาสนามบินภายในประเทศแห่งใหม่เพิ่มขึ้นตามความจำเป็นและเหมาะสม
พร้อมไปกับการพัฒนาระบบโครงข่ายขนส่งทางบกเชื่อมโยงสนามบินใหม่กับชุมชนขนาดใหญ่โดยรอบเพื่อให้สนามบินสามารถบริการประชาชนได้เป็นกลุ่มจังหวัด ย ย ย
(5) เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการต่างๆ แก่ผู้โดยสารในการเดินทางเข้าออกจาท่าอากาศยาน ให้เกิดความสะดวกต่อประชาชนและได้มาตรฐานสากล ย ย ย (6)
ประสานความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาค
ได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยว การจัดประชุมนานาชาติ และกิจกรรมการกีฬาระหว่างประเทศ
ปรับบทบาทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ
ตลอดจนเป็นแกนกลางในการแก้ไขปัญหาของธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ
และให้หน่วยงานในท้องถิ่นสร้างกลไกการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวในระดับพื้นที่เพื่อระดมความร่วมมือจากประชาชนและชุมชนใน
ท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙

(พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙)

ส่วนที่ ๔

บทที่ ๗

ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ย ในด้านบริการ แม้ว่ากาท่องเที่ยวจะเป็นแหล่งทำรายได้และการจ้างงานที่สำคัญ แต่ก็ได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหลายประการ อาทิ

ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ รวมทั้งวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม

ธุรกิจบริการที่ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ นอกจากนี้

ยังต้องเผชิญกับข้อจำกัดด้านบริการการท่องเที่ยวที่ไม่เพียงพอและขาดคุณภาพ การเอาใจเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตลอดจนภาพพจน์ด้านลบของประเทศด้านยาเสพติดและโสเภณีเด็ก

ย การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมอย่างยั่งยืน ในส่วนการเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศของแผนพัฒนาฯ

ฉบับที่ ๙

จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิตและการค้าของประเทศให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกันในการที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทุกขั้น

ตอนของการผลิตและการตลาด ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงการผสมผสานและความสอดคล้องกับหลัก โ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยการสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลผลิตอย่างเป็นขบวนการในระดับชาติ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในกระบวนการทำงาน

การแบ่งปันประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่ายในสังคม สนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพึ่งพาตนเอง

รวมถึงการรับถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากธุรกิจขนาดใหญ่ โดยผสมผสานภูมิปัญญาไทยกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่

การพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และการปรับปรุงประสิทธิภาพ คุณภาพและความรวดเร็วของบริการโครงสร้างพื้นฐาน

ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อบรรลุผลประโยชน์ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.ย วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประเทศไทยมีรากฐานการผลิตที่แข็งแกร่ง มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก และ

กระจายผลสู่ประชาชนทั้งในเมืองและชนบทอย่างทั่วถึง สามารถวางรากฐานให้คนไทยมีความพร้อมด้านทุนทาง

ปัญญาในการก้าวเข้าสู่เงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไปของโลกและประเทศได้อย่างเชื่อมั่น เห็นควรกำหนดวัตถุประสงค์

การพัฒนา ดังนี้

ย ๑.๑๒ พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศ ระดับวิสาหกิจและหน่วยผลิตพื้นฐาน โดยการปรับโครงสร้างของภาคการผลิต

ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ บนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิต

และการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า ที่มุ่งเน้นการพัฒนาในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึง

ย ๑.๒๒ สร้างความเชื่อมโยงและความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจภายในประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โดยการวางรากฐานและสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจเสรี นำไปสู่การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศ
ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ๒ เป้าหมาย รายได้จากรักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ ๗-๘ ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ
๓ ต่อปี

ย ย ย ย ๓ แนวทางในการพัฒนา

ส่งเสริมการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงาน กระจายรายได้ และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ

ย ย (๑) พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อเพิ่มการจ้างงาน และกระจายรายได้สู่ชุมชน โดย

ย ย (๑.๑) พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกลุ่มพื้นที่
พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพเชิงวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่ง
แวดล้อม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถของพื้นที่ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธี การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา สุขภาพ และสวนสนุก

ย (๑.๒) ย ปรับปรุงคุณภาพด้านการบริการและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ

โดยให้ความสำคัญต่อการเพิ่มและกวดขันมาตรฐานด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาการหลอกลวงเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านการเข้าออกประเทศ การเดินทางในประเทศ การให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

รวมทั้งพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปริมาณสอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวแต่ละประเภท

ย (๑.๓) ย ส่งเสริมบทบาทชุมชนและองค์กรชุมชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบำรุงรักษา

และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยรณรงค์สร้างจิตสำนึกและเสริมสร้างความรู้

ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ชุมชนและท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านและบริการในท้องถิ่น

ที่เชื่อมโยงกับธุรกิจการท่องเที่ยว

ย (๑.๔) ย ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวที่มีระยะพักนาน และนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มการประชุม

การจัดนิทรรศการนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล เพื่อเพิ่มสัดส่วนของรายได้ต่อนักท่องเที่ยวและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

โดยให้มีระบบบริหารจัดการเฉพาะขึ้นมารับผิดชอบ รวมทั้งให้มีศูนย์ประชุม และศูนย์แสดงสินค้านานาชาติในเมืองหลักที่มีศักยภาพขึ้นมารองรับ

ย (๑.๕) ย ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น

และเร่งรัดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ได้รับการพัฒนาให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหลักในพื้นที่

เพื่อการสร้างงานและกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น

ย ย (๒) ย พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อเป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้ใหม่ที่สำคัญ โดย

ย (๒.๑) ย สนับสนุนบริการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพสำหรับชาวต่างประเทศ โดยจัดให้มีองค์กรทำหน้าที่ควบคุมดูแล

กำหนดมาตรฐานรองรับคุณภาพบริการของโรงพยาบาลและสถานพยาบาลของเอกชน รวมทั้งส่งเสริมการศึกษา วิจัย

และพัฒนาคูณภาพบริการด้านการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพของไทยให้ทันสมัย โดยเฉพาะแพทย์แผนไทยและยาสมุนไพร โดยปรับปรุงกฎ ระเบียบ

ให้สามารถรับรองมาตรฐานการขึ้นทะเบียนยาได้

ย ย (๒.๒) ย สนับสนุนธุรกิจด้านภัตตาคารและร้านอาหาร โดยให้มีมาตรการจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการภัตตาคารและร้านอาหารทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หันมาควบคุมดูแลมาตรฐานและสุขอนามัยของตนเองให้มากขึ้นเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้บริโภคทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

พร้อมทั้งส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลอาหารไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย อยางเป็นระบบและต่อเนื่อง

ย ย (๒.๓) ย ส่งเสริมบริการด้านการศึกษาของประเทศให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

รวมทั้งสนับสนุนการศึกษานานาชาติและฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านสำหรับชาวต่างประเทศ

โดยปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อการเดินทางเข้ามาศึกษาและฝึกอบรมในประเทศ โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้น และจัดระบบการศึกษาและฝึกอบรม

ให้เป็นมาตรฐานสากลที่สามารถเชื่อมโยงและประสานกับสถาบันการศึกษาระหว่างประเทศ สำหรับเป็นทางเลือกสำหรับผู้ต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ

ย ย (๒.๔) ย ส่งเสริมการออกแบบทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม และงาน

ออกแบบอื่นๆ รวมทั้งสนับสนุนการออกไปรับงานธุรกิจก่อสร้างในต่างประเทศ เพื่อเป็นการส่งออกด้านบริการ โดยให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐

(พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)

บทที่ ๔

การปรับโครงสร้างภาคบริการ ให้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ โดยพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูมิภาค บนฐานความโดดเด่นและหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และ ความเป็นไทย

และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อขยายฐานการผลิตและการตลาดธุรกิจบริการครอบคลุมระดับภูมิภาค

บนฐานความแตกต่างและความชำนาญเฉพาะด้านของบริการที่สำคัญ ได้แก่ ธุรกิจบริการด้านการศึกษา บริการสุขภาพและสปา ธุรกิจค้าส่งและปลีก

ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ธุรกิจการก่อสร้าง และ ธุรกิจภาพยนตร์ไทย เป็นต้น

๑. ย พื้นที่พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถานในเชิงกลุ่มพื้นที่ และเสริมสร้างเอกลักษณ์ความเป็นไทย ทั้งการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น

วิถีชีวิตชุมชน และ ภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อสร้างสินค้าท่องเที่ยวใหม่ๆแก่ธุรกิจการท่องเที่ยวไทย และ เป็นแหล่งท่องเที่ยวของตลาดท่องเที่ยวโลก

๒. ย ส่งเสริมการลงทุน พัฒนาธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เพื่อรองรับตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้าน และ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ธุรกิจ ได้แก่

ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจศูนย์ประชุมและแสดงสินค้า การทำนกระยะยาว การจำหน่ายซื้อสินค้า สินค้าโอท็อป และ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น

- ๓.ย พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานขอธุรกิจและบริการที่มีศักยภาพให้เป็นที่ยอมรับ นำเชื่อถือ และตอบสนองความต้องการของตลาดโลก รวมทั้งเพื่อรองรับนโยบายการเปิดเสรีภาคบริการ บนฐานความโดดเด่นทางวัฒนธรรมและความเป็นไทย โดยเฉพาะธุรกิจบริการที่มีศักยภาพในการดึงดูดลูกค้ามาใช้บริการในประเทศ เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการด้านการศึกษา บริการด้านสุขภาพ และธุรกิจภาพยนตร์ไทย เป็นต้น
- ๔.ย ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและกลุ่มลูกค้าธุรกิจบริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษา,ตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ๆที่มีคุณภาพ เช่นตลาดรัสเซีย และกลุ่มประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของรัสเซีย ตลาดตะวันออกกลาง และตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกัน
- ๕.ย พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว ทั้งการพัฒนาโครงสร้างการคมนาคมเพื่อการเข้าถึง และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และการปรับปรุงกฎระเบียบข้อกฎหมาย การพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ และขีดความสามารถการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๖.ย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และ องค์กรชุมชนในท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่นกับกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อช่วยสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน

ย